

ringen over stok og sten kort før jul at gennemtvinge en ændring af bevisbyrdereglerne i sager om seksuel chikane.

Princippet om, at man er uskyldig, indtil det modsatte er bevist, har været et fornemt adelsmærke i det danske retssystem. Alt andet vil være at underminere den anklagedes retsbeskyttelse mod uberettigede beskyldninger og dermed øge risikoen for justitsmord, for hvordan bevise uskyld?

Princippet blev truet af arbejdsministerens forslag om delt bevisbyrde i sager om seksuel chikane. Lige fra forslaget førstebehandling i Folketinget har jeg på Det Konservative Folkepartis vegne advaret om, at forslaget udformning, sådan som det var oprindeligt, var et stort skridt i retning af omvendt bevisbyrde.

Siden har bl.a. advokat Thomas Rørdam advaret mod det samme, ligesom Dommerforeningen klart har meldt, at den hidtidige praksis på området skal fastholdes af retssikkerhedsmæssige grunde. Sagen er nemlig, at der allerede i dag i praksis er delt bevisbyrde, hvilket er en følge af domstolenes frie bevisbedømmelse. Det har jeg fremført gang på gang under debatten. Man vurderer altså allerede i dag inden for den nugældende lovs rammer parternes mulighed for at løfte bevisbyrden i konkrete sager.

Visse fortalere for arbejdsministerens oprindelige forslag har argumenteret, ja, jeg vil kalde det uansvarligt, selvmodsigende og komplet uforståeligt.

På den ene side har nogle argumenteret med, at nu har kvinderne i så og så mange år haft svært ved at rejse de berettigede sager om urimelig seksuel chikane, så nu er det ikke andet end rimeligt, at mændene i en årrække kan blive ligeså uberettiget og urimeligt behandlet. Måske til argumentation skal man da lede længe efter i et retssamfund.

På den anden side argumenterer andre, og her er det særlig De Radikale, med, at der i sexchikanesager ofte er tale om en udpræget svag og en stærk part, typisk henholdsvis en kvindelig underordnet og en mandlig chef.

Det er jo sandt nok, men er det skæve magtforhold mellem parterne ikke endnu mere dominerende i f.eks. pædofilisager, hvor en voksen begår overgreb mod et barn. Jeg kunne nævne mange sager, for er sandheden ikke den, at i enhver kriminalsag har man at gøre med en stærk part og en svag part, hvor offeret oftest er den svage part.

Ingen skal være i tvivl om, at mennesker, der udøver seksuel chikane, gør sig skyldig i et fuldstændig uacceptabelt overgreb. Sagerne skal rejses, der skal dømmes, og de skyldige skal ifalde straf, men vores iver må ikke føre til, at vi bare får flere justitsmord. En dom for sexchikane har meget vidtgående konsekvenser ud over selve straffen. Den er et stempel for livet, hvilket kan vælte både karriere og familieforhold.

Retsbeskyttelse mod falske anklager er et fundamentalt krav i et retssamfund, og det skal fortsat være et adelsmærke i det danske retssystem, at ingen er skyldig, før det er bevist.

Vi stillede meget tidligt i forløbet krav om, at der blev etableret en høring med deltagelse af bl.a. juridiske eksperter, og vi er tilfredse med, at det lykkedes. Vi er også tilfredse med, at det er lykkedes efter et ganske hårdt pres på arbejdsministeren, godt støttet af et flertal her i Folketinget, at få arbejdsministeren til at stille et ændringsforslag, som flere steder refererer til, at der ikke skal ske nogen ændringer i den hidtidige praksis. Det er vi ganske godt tilfredse med. Det skete sent, det kom for nylig, men bedre sent end aldrig.

Vi håber, at vi under den fortsatte udvalgsbehandling kan få de sidste ender bundet op, så vi ikke med dette lovforslag på nogen måde ændrer retstilstanden, og så vi sikrer, at vi ikke ender med en bevissituation, som gør, at mennesker, der er under anklage, undertiden falsk anklage, skal bevise deres uskyld. Det er helt afgørende for Det Konservative Folkepartis holdning til dette forslag.

Men kan vi føle os fuldstændig sikre på, at Dommerforeningens indvending er imødekommet, så vil vi også forvente, at vi kan ende med at stemme for forslaget med det helt afgørende ændringsforslag og tilhørende bemærkninger og bilag, som er kommet efter hårdt pres fra bl.a. os.

Bjarne Laustsen (S):

Det ender jo med, at det bliver en god dag. Til jul måtte jeg træffe den tunge beslutning at udsætte det her lovforslag, selv om vi havde en del, der skulle have været implementeret inden den 1. januar her i år 2001.

Det er et af de lovforslag, der blev fremsat tidligt sammen med lovpakken, og der har været et meget, meget grundigt udvalgsarbejde, et meget, meget seriøst udvalgsarbejde fra medlemmernes side. Det har optaget utrolig mange. Til spørgsmålet om, hvorvidt vi skulle få andre ak-